

Què és una auditoria

Les auditories tenen per objecte conèixer la situació d'una empresa mitjançant l'anàlisi de tots els seus documents per realitzar un dictamen de la gestió duta a terme. Es a dir, comprovar el que anat bé i el que anat malament. El seu objectiu no és tant el de delimitar responsabilitats com el de detectar errors per poder-los corregir més endavant. L'auditoria és, per tant, el mitjà més eficaç de conèixer, a fons i veritablement, una empresa.

El dictamen de gestió de Vimugrasa es fonamenta exclusivament en la informació que es recull a l'auditoria. Això fa que no es puguin valorar tots aquells factors de tipus ètic, polític, etc., que van influir cada moment a l'equip gestor de Vimugrasa en prendre cada una de les seves decisions, perquè aquesta mena de factors no consten als documents.

L'auditoria de Vimugrasa va ser encarregada per l'Ajuntament de Granollers pel juliol de 1979 i ha estat realitzada pel "Gabinet d'Assistència a l'Empresa" que dirigeix el Professor Mercantil, Valentí Villanueva. Té un total de 61 folis, amb set apartats:

- Introducció (pàg. 1)
- Auditoria dels exercicis econòmics de 1971, 1972, 1973 (pàg. 5)
- Comptabilització de les operacions dels exercicis econòmics de 1974, 1975, 1976, 1977 i 1978 (pàg. 13)
- Auditoria dels balanços de 1978 (pàg. 33)
- Anexos (pàg. 41)
- Dictamen de gestió (pàg. 53)
- Epíleg (pàg. 61)

Una vegada confeccionada, l'Ajuntament va encarregar al despatx de l'advocat Martínez Merino, la realització d'un estudi sobre les diverses qüestions jurídiques que es desprenen de l'Auditoria. L'estudi té una extensió de 18 folis i va ser realitzat per l'advocat Josep Lluís Pérez del Pulgar.

Caos administratiu

L'equip encarregat de dur l'Auditoria a terme va tenir algunes dificultats per poder realitzar-la. Ells mateixos destaquen la "falta de direcció i control de la labor administrativa i comptable, accentuada a partir de 1974".

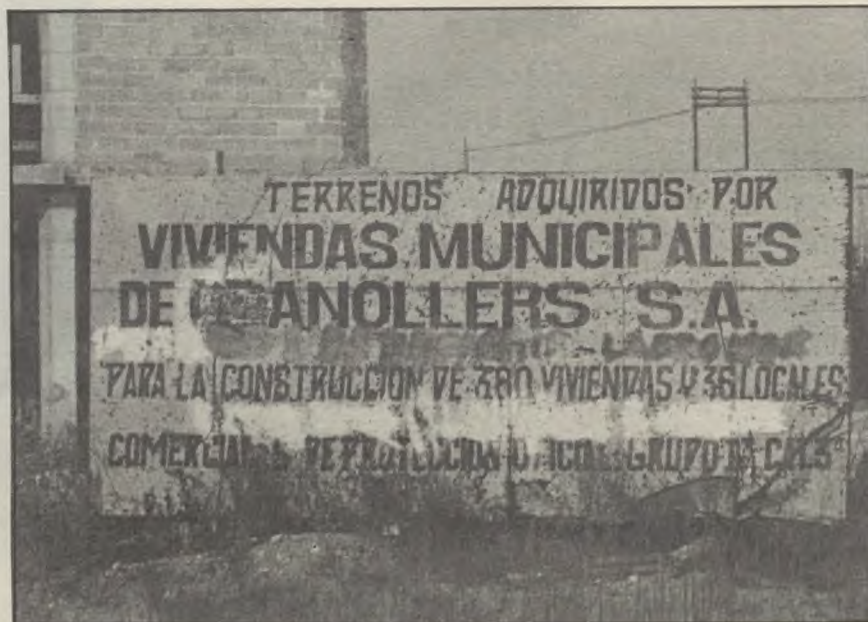
La darrera anotació del Llibre Major, per exemple, era del 31 de desembre de 1973. El llibre de Balanços i el d'Inventaris, acabaven el 31 de desembre de 1977 però al primer, a partir de 1974 només hi figuren saldos dels comptes, sense formar els comptes d'explotació. Al llibre d'Inventaris no hi consta el desglossament del subcomptes i comptes personals i tampoc no es relacionen els béns materials inventariats.

Davant d'aquesta insuficiència d'informació, es van examinar els arxius i es va apreciar una "diversitat de criteris classificatius i un cert desordre, especialment als documents corresponents al 1978" tal com indica textualment l'auditoria. Aquesta feina de "treure la pols" a l'arxiu de Vimugrasa, va produir alguns descobriments notables, com ara un sobre de 79.500 ptes. i diverses lletres a-

ceptades per adjudicaris però que no havien estat passades a cobrament, per un total de 327.788 ptes. De tota manera no es va poder trovar enlloc la comptabilitat des de 1974 fins a 1978; les operacions bancàries de 1974 no estaven registrades enlloc i només es va trobar una relació de cobraments i pagaments que comprèn alguns mesos del 74. A partir de 1975 les operacions bancàries eren relacionades en llistes per ordre cronològic però sense que estiguessin sumades les quantitats deudores i creditors i sense que s'indiqués cap saldo.

A través del Sr. Angel de Riquer, Oficial Major de l'Ajuntament, secretari del Consell d'Administració de Vimugrasa i membre de l'Assessoria Fiscal i Laboral d'Empreses, encarregada des de 1974 de dur l'administració de Vimugrasa, es va connectar amb les persones encarregades de la comptabilitat, però tampoc d'aquestes gestions es va obtenir cap resultat positiu.

L'equip auditor es va veure forçat, per tant, a reconstruir la comptabilitat dels exercicis del 1974 al 1978.

Vimugrasa: Els documents no són clars